

[Glistrup]

ikke anføres nogen som helst modstående betragtninger mod således at udvide den tilbagevirkende kraft med yderligere et år, altså helt tilbage til fondsbeskatningens indførelse.

På samme måde er det meget godt, at man absolut tager det strøgne mål og kun sætter grænsen ved 25.000 kr. i den foreslåede § 15, stk. 3, nr. 1. Da der altid er nogle udgifter, kunne man såmænd ganske roligt skrive 30.000 kr. eller 35.000 kr., eller hvor dristig nu skatteministeren kan være, selv om der så skulle være nogle, der undgik at betale 52 kr. og 50 øre i skat, eller hvad man nu kan tænke sig til at de, der ligger lige over grænsen, kommer til at betale.

På samme måde har ministeren et meget farligt udtryk både i fondsbeskatningsloven og i det forslag til ændring, vi nu beskæftiger os med, idet man for at komme ind under de forskellige lempelsesregler udelukkende skal beskæftige sig med ditten eller datten. Kunne man dog i hvert tilfælde ikke sige: Fonde, der i alt væsentligt kun beskæftiger sig med ditten eller datten? Derigennem fik vi ikke den jagt på petitesser, den nuværende lovtekst opfordrer til.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil bestræbe mig på ikke blot at begrænse papirforbruget, men også begrænse ordforbruget herinde. Jeg vil ganske kort sige, at fra Det Radikale Venstres side hilser vi denne forenkling velkommen. Det er en længe ventet lettelse for de små klubber og for de mindre selskaber, som driver idrætshaller og kollegier osv.

Addi Andersen (CD):

Centrum-Demokraterne kan tilslutte sig dette lovforslag fra skatteministeren.

Det tiltaler os bl.a., at mindre fonde, der alligevel ikke skal betale skat, bliver fri for dette papirusseri, som jeg tror hr. Glistrup ville kalde det. Det vil være en stor fordel, at sportshaller og idrætsanlæg organiseres som fonde. Andre, som konkret er fritaget for registrering, får en lettelse af administrationen ved at få mulighed for at indgive en erklæring i stedet for en selvangivelse.

Skattemyndighederne vil sikkert også hilse forslaget med glæde. Så får de tid til vigtigere arbejde.

Vi er også tilfredse med, at visse fonde kan søge dispensation for indsendelse af selvangi-

velse, hvis der er særlige grunde, der taler for det.

Derfor kan Centrum-Demokraterne give ministerens forslag sin fulde støtte.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige tak for den brede tilslutning til dette lovforslag.

Masser af mennesker udfører hvert år et stort, frivilligt og ulønnet arbejde med at lede foreninger, med at administrere mindre fonde, som vi i dag taler om. Sidste år tog vi det første skridt på denne vej ved at vedtage en lov, som gav mulighed for at fritage almenyttige foreninger for pligten til at indgive selvangivelse.

Dette er et skridt i samme retning, idet det nu er de mindre fonde, vi tager fat på. Også her er der i dag tale om en urimelig belastning med administrativt arbejde. Da der ingen penge er i det, da der ikke er noget provenu i det, synes vi, vi kan spare alt dette papirarbejde og derved gøre tilværelsen noget mere tålelig for de mennesker, der frivilligt og i reglen ulønnet administrerer disse fonde. Derfor er jeg glad for, at der har været så bred tilslutning til lovforslaget.

Hr. Glistrup rejste en række spørgsmål, som jeg bestemt mener at vi i Skatte- og Afgiftsudvalget bør dyrke yderligere, hvor jeg selvfølgelig står til rådighed med besvarelse af de spørgsmål, der måtte blive stillet i den anledning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatte- og Afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 174:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af forskellige skattelove. (Forlængelse af dele af skibsværftsaføtalen).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 12/1 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Henning Nielsen (S):

I Socialdemokratiet har vi altid været parat til at medvirke til en konkurrenceforbedrende økonomisk politik. Værftspakken fra august 1986 er et eksempel herpå.

Skibsværfterne er jo et vigtigt led for den maritime industris udvikling i Danmark. Den har stor betydning for beskæftigelsen. Ja, i visse områder står og falder lokalrådets eksistens med et skibsværft. Vi må altså som et led i en samlet dynamisk erhvervs politik, som vi har brug for, sikre værfterne og deres muligheder for at udføre et effektivt salgsarbejde.

Skibsværftsaftalen medførte ændringer i skattelovgivningen, så der blev mulighed for en særlig finansieringsordning, og det forslag, vi her har til behandling, går ud på at forlænge den ordning i tre år. Det kan vi i Socialdemokratiet støtte, men det betyder ikke, at vi hermed har accepteret, at ordningen skal aftrappes over en 3-årig periode, tværtimod. Vi mener ikke, at der er nogen grund til, at vi her i Danmark går foran med en nedtrapning af støtten til skibsværfterne til stor skade for danske skibsværfters muligheder.

Pernille Sams (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Aagaard, ikke kan være til stede på grund af andet folketingsarbejde, skal jeg udtale Det Konservative Folkepartis støtte til det her forslag. Vi betragter det som helt nødvendigt med baggrund i forlængelsen af skibsværftsaftalens indeksfinansieringsordning.

Det fremgår af forslaget, at loven skal have virkning fra den 1. januar i år, så vi anbefaler en meget hurtig udvalgsbehandling af lovforslaget.

Bjørn Poulsen (SF):

SF har ikke haft lod eller del i den nuværende skibsværftspakke. Vi var ikke enige i indholdet, og vi har bestemt heller ikke været enige i den måde, aftrapningen er lavet på. Vi synes, at tanken om at aftrappe skibsværftspakken er

helt ude af trit med det, der sker i verden omkring os. Havde man i det mindste været så fornuftig at hænge det op på aftaler på EF-plan eller aftaler på OECD-plan, havde der været lidt fornuft i at lave en fortsættelse af skibsværftspakken, som den så ud. Vedrørende dette forslag vil vi gøre det samme, som vi har gjort ved vedtagelsen af skibsværftspakken, også da forlængelsen blev vedtaget i Finansudvalget: Vi vil lade være med at blande os.

Svend Heiselberg (V):

Jeg kan på Venstres og CD's vegne give tilsagn om støtte til lovforslaget.

Glistrup (FP):

Det foreliggende forslag går ud på, hvordan man skal udforme de danske statslige erhvervs tilskud til en bestemt branche, nemlig skibsværftsbranchen. Forslagets gang igennem Folketinget er i og for sig en god illustration af, hvor forkalket og usagligt dette Ting tilrettelægger sin fordeling af arbejdet imellem Tingets forskellige udvalg.

Det er helt klart, at det, vi beskæftiger os med her, er noget, der hører til i Erhvervsudvalget og skulle tilpasses i forhold til, hvordan Erhvervsudvalget og de erhvervspolitiske ordførere vil tilrettelægge statslig subsidiering af visse brancher og virksomheder.

I stedet for er realitetsbehandlingen foregået i Finansudvalget, dér er man så efter nogle lange forhandlinger kommet til et resultat. Til en vis grad har det været behandlet i Markedsudvalget, fordi det hænger noget sammen med, hvilke grænser EF sætter for det.

Og nu kommer skatteministeren altså med et forslag, som Folketinget efter sin praksis ganske klart vil henvise til Skatte- og Afgiftsudvalget, fordi ministeren, der foreslår det, er skatteministeren. I stedet for, at parlamentet kunne gå forud i sin fordeling, sjosker man også dér fuldstændig visionsløst i hælene på, hvordan regeringen vælger sin arbejdsfordeling ressortmæssigt. Man o.k., så bliver det altså vi skattepolitikere, der pludselig skal til at befatte os med noget, som principielt ikke burde være vores særdområde.

Situationen er, som man ved, at da den reelle behandling af dette forslag fandt sted i Finansudvalget, lykkedes det regeringen at få Fremskridtspartiet til at gå med til denne form for er-

[Gillstrup]

hvervstilsbud, at skatteyderne skal betale erhvervstilsbud på dette område, og så må vi andre jo bare sige: Javel, hr. finansudvalg, og følge efter. Derfor får regeringen – i dette tilfælde skatteministeren – ikke noget som helst besvær med Fremskridtspartiet, når man skal gennemføre det. Vores reelle afgørelse i denne sag faldt i Finansudvalget i november måned 1988, og dette er bare en opfølgning af det.

Men det er nok ikke den mest hensigtsmæssige måde, sagen har været grebet an på, heller ikke fra ressortministrens side. Da ressortministrene i et alt, alt for vidt omfang er toneangivende for, hvordan parlamentet, Folketinget, ønsker at indrette sig, er det heller ikke nogen hensigtsmæssig måde at behandle det på, set fra Folketingets side.

Det burde selvfølgelig have været et grundlæggende forslag fra industriministeren, der var blevet behandlet ved første, anden og tredje behandling og havde været i Erhvervsudvalget, i stedet for at man nu har fået det opdelt, så at der er forskellige ikkespecialiserede kokke, der behandler den fordærvede mad, der kommer ud af det, altså bl.a. med Fremskridtspartiets støtte.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg skal ikke bruge mange ord på dette lovforslag. Som det er sagt af adskillige andre, er det en følgelovgivning, efter at det er besluttet at aftrappe skibsværftsftalen. Hvis ikke dette vedtages, er der i realiteten intet indhold i skibsværftsftalen. Derfor vil jeg tilsige Det Radikale Venstres positive medvirken i Skatte- og Afgiftsudvalget.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Som flere ordførere har været inde på, er dette lovforslag et led i forlængelsen af skibsværftsftalen. På baggrund af den debat, der har fundet sted her, tror jeg vist, jeg kan indskrænke mig til at sige tak for den brede tilslutning, der har været til lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatte- og Afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 152:

Forslag til lov om ændring af lov om lands- og regionplanlægning, lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet og lov om miljøbeskyttelse. (VVM-vurdering af virkninger på miljøet).

Af miljøministeren (Lone Dybkjær).
(Fremsat 10/1 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Henning Nielsen (S):

Lovforslaget er en følge af EF-direktivet af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet.

Forslaget er en genfremsættelse og har altså været til 1. behandling i marts måned i fjor. Et flertal af partier gav tilslutning til forslaget, men de fleste ordførere var egentlig meget usikre med hensyn til, hvordan disse nye principper nu skulle indgå i dansk lovgivning. Den daværende miljøminister gav da også udtryk for, at han var enig i, at der nu skulle være en grundig udvalgsbehandling, så vi kunne vide, hvad det virkelig var, vi vedtog, og det kan Socialdemokratiet selvfølgelig tilslutte sig.

Nu er der nok nogle af problemerne, der blev klaret sidste gang, men jeg tror ikke, at alle problemerne er blevet klaret i udvalgsarbejdet.

Jeg vil slutte med at henvise til nogle af de ting, vi rejste ved den tidligere 1. behandling, og i øvrigt give tilslutning til lovforslaget.

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Det foreliggende lovforslag, ministerens forslag om VVM-vurderinger af miljøvirkningerne, er som bekendt en opfølgning af et EF-direktiv, og det er glædeligt, at vi får et håndfast bevis på, at EF's miljøpolitik fungerer.

Der er mange positive elementer i forslaget, selv om man kan sige, at forskellene i forhold til de allerede gældende regler i Danmark er mini-